

Дата прийняття:	25/04/2019
Дата набуття статусу остаточного:	25/07/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	<u>CASE OF TER-PETROSYAN v. ARMENIA</u> <i>(Application no. 36469/08)</i>
Зміст:	Заявник заобіймав посаду Президента Вірменії між 1991 та 1998 роками. 19 лютого 2008 року він балотувався на посаду президента як основний кандидат від опозиційної партії Ф.

20 лютого 2008 року під керівництвом заявника розпочалися протести з приводу порушень під час виборчого процесу. Такі протести мали місце на Площі Свободи в центрі Єревану. В той час до протесту залучилися десятки тисяч осіб.

Заявник стверджував, що 1 березня 2008 року поліція прибула на Площу Свободи, оточила демонстрантів і без попередження почала їх атакувати й бити.

Демонстрантів швидко витіснили з Площі, а заявникові наказали залишатися поряд з правоохоронцями, проте він відмовився виконувати наказ.

Надалі, застосовуючи силу, заявника відвезли додому на автомобілі й заборонили залишати свій будинок.

Виходити та заходити до будинку заявника можна було лише з дозволу «сил безпеки».

По всьому місту до пізньої ночі тривали протести, в ході яких відбувалися сутички між учасниками протестів та працівниками правоохоронних органів, в результаті чого загинуло 10 осіб, багатьом було завдано поранень, а Президент Вірменії запровадив надзвичайний стан.

Уряд оспорував такі твердження й зазначав, що демонстранти атакували працівників правоохоронних органів, а заявник добровільно сів до поліцейського автомобіля. Його доставили додому, а надалі він не виявив бажання залишити свій будинок.

Працівники поліції залишались біля його будинку з метою забезпечення заходів безпеки як для особи, що перебуває під охороною держави. Працівники поліції нікому не перешкоджали входити до будинку заявника, так само, як і заявникові особисто виходити з нього.

Він лише раз виявив бажання залишити будинок, проте передумав після того, як дізнався від працівників правоохоронних органів, що супроводжувати його не будуть.

4 березня 2008 року представник заявника звернувся до Конституційного суду із заявою про те, що той фактично перебував під домашнім арештом.

Заявник стверджував, що йому було дозволено прибути на судові засідання 5 березня 2008 року лише на одну годину, а домашній арешт, про який він повідомив, тривав до 20 березня 2008 року. Уряд заперечував проти доводів заявника, вказуючи, що після судового засідання заявника було доставлено додому, а покидати свій будинок до завершення надзвичайного стану 20 березня 2008 року він не бажав.

	В березні 2008 року Конституційний суд відхилив заяву заявника щодо оскарження результатів президентських виборів.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 11 Конвенції (право на свободу зібрань та об'єднань). Порушення статті 13 Конвенції (право на ефективний засіб правового захисту) у взаємозв'язку зі статтею 11 Конвенції.